

זוהר ימות המשיח

מה שלא שומעים מרבני הערב!!!

אור הזוהר 590 ★ אדר א' תשע"ד

חלק י"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

שער הגאולה

נתקיימו כבר כל הסימנים לעקבתא משיחא ועתה נותר לצפות לגאולה

מתה על המשבר, ואחר כך חוזרים עליה החבלים. כן הוא ממש בזמננו למי שיודע עתותי הזמן.

והנה באשה היולדת לפעמים הם תנחומים של הבל, כי לפעמים לא תעצור האשה כח לסבול היסורים ולא תבוא לכלל לידה כלל, חס וחלילה, אבל בזה הלא אנו בטוחים, כי יגיע זמן הלידה בודאי. כמו שנאמר: "האני אשכיר ולא אוליד יאמר ה'..." ואם כן אין לך תנחומים גדולים מאלו, ובפרט שאנו רואים בזמננו, שנתקיימו כל הסימנים שהובאו בפרק חלק לענין הגאולה. נזכיר כמה מהם לדוגמא, שאמרו שם: "אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר - חכה לו, שנאמר..."

עוד אמרו שם, שלפני ביאת המשיח לא יהיה שחר אדם ושכר בהמה, ואנו רואים זאת בעינינו, שמפני רבוי מסילות הברזל וכלי המכונה לא נצרך לפועלים ולבהמות כל כך והולכים בטל. גם אמר שם, שכל השערים יהיו שקולים, והיינו גם כן מטעם הנ"ל, ששער התבואה כמעט שווה בכל המקומות, ועל ידי זה נדלדל המסחר והמשתכר - אל צרור נקוב. עוד אמרו שם, שאפילו תלמידי חכמים שכתוב בהם: "שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול" - לא יהיה להם אז שלום מפני הצר, וגם זה נתקיים בימינו. עוד שם, שיתמעטו התלמידי חכמים בעת ההיא. עוד שם, "דור שבן דוד בא בו נערים ילבינו פני זקנים..." עוד שם, "אין בן דוד בא, עד שתכלה פרוטה מן הכיס", ובאמת מקרא מפורש

"חפץ חיים" בספרו "שם עולם": מבאר שענין מצוקי הזמן שנתרבו בעולם הוא הכל הכנה לקץ הימים

הנה כעת שנתרבו מצוקות הזמן הרבה מאוד, יפלא לב כל איש, מה זה עשה אלוקים בארץ, ומה יהיה אחרית דבר, וכמעט אין כח לסבול גודל העניות והמצוקות שמתרבות יום יום, אכן המתבונן היטיב, ימצא מזה גופא תנחומים קצת, כי הנה ידוע מה שכתב הגאון רבי אליהו, זכרונו לברכה, שכל ימי הגלות דומים להריון, והסוף דומה לחבלי לידה, [וזהו מה שקראו בגמרא (שבת ק"ה) "חבלי משיח" ופירוש רש"י לשון חבלי יולדה], ובחבלי לידה ידוע, שאם נזדמנה אשה המקשה לילד, בעת שהקשוי נתגבר עליה הרבה עד שאין בכחה לסבול, תנחם אותה המילדת, כי עתה לא ימשך עוד מכאובה ותאמר לה: אל תראי, כי זה סימן שקרוב הוא ללידה, כן הוא ממש בדבר הזה. כל זמן שלא נתגברו כל כך רוב המצוקות, אנו יכולין לחשוב כי ימשך ההריון עוד הרבה זמנים, אבל כעת שהמצוקות נתגברו כל כך שאי אפשר לסבול עוד בודאי יש לצפות להשם יתברך, שיגלה קץ ישועה בזמן קרוב, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונום לברכה: "אם ראית צרות מושכות ובאות כנהר - חכה לו, כי יבוא כנהר צר - חכה לו".

ומה שאנו רואים שנפסקו המצוקות לפעמים הוא גם כן כטבע חבלי לידה, שמתרפים ממנה באמצע על איזה זמן קצר, דבלא זה היתה האשה

הוא: "והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם ה'", וכן איתא ב"רעיא מהימנא" פרשת בהעלותך, דבגלותא בתראה לית מיתה אלא עוני, דעני חשוב כמת, עיין שם. כן ב"תקוני זוהר" בכמה מקומות, שתגבר אז העוני והדלות. עוד שם בגמרא כמה סימנים, ובעונותינו הרבים, אנו רואים שכולם נתקיימו בזמנינו, וגם עיין במשנה סוף סוטה, מה שחשב שם מה שיהיה בעקבתא דמשיחא, וגם זה נתקיים, אם כן בודאי יש להתחזק בבטחון ולצפות לישועה בזמן קרוב.

(שם עולם לה"חפץ חיים" ז"ע)

זוהר הקדוש (שמות דף ז' ע"ב): רבי שמעון זקף ידו ובכה ואמר: וי מאן דיזדמן בההוא זמנא וזכאה חלקיה, מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא, וי מאן דיזדמן בההוא זמנא, בגין דכד ייתי קודשא בריך הוא לפקדא לאילתא, יסתכל מאן אינון דקיימין בהדה, בכל אינון דמשתכחי עמה, בכל עובדי דכל חד וחד, ולא ישתכח זכאי, דכתיב (ישעיה ס"א): "ואביט ואין עוזר" וכמה עקתין על עקתין לישראל, זכאה מאן דיזדמן וישתכח בההוא זמנא בגין דההוא דיתקיים בההוא זמנא במהימנותא יזכה לההוא נהירו דחדוה דמלכא, ועל ההוא זמנא כתיב (זכריה י"א): "וצרפתים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון את הזהב..."

לבתר דאינון עקתין מתערי על ישראל, וכל עמין ומלכיהון יתיעטון [יתיעצו] כחדא עליהו ומתערי כמה גזרין בישין, כולהו סלקי בעיטא חדא עליהו, וייתון עקתא על עקתא, בתריתא משכחת קמיתא, כדין יתחזי חד עמודא דאשא קאים מעלא לתתא ארבעין יומין, וכל עמין דעלמא חמאן ליה בההוא זמנא יתער מלכא משיחא לנפקא מגו גנתא דעדן מההוא אתר דאתקרי קן צפור ויתער בארעא דגליל, וההוא יומא דיפוק לתמן יתרגו כל עלמא, וכל בני עלמא מתחבאין גו מערתי וטנרי [וסלעים] דלא יחשבון לאשתזבא, ועל ההוא זמנא כתיב (ישעיה ב'): "ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווה בקומו לערוץ הארץ". מפני פחד ה' דא ההוא רגיוז דכל עלמא, ומהדר גאווה דא משיחא, בקומו לערוץ הארץ, כד יקום ויתגליה בארעא דגליל, בגין דאיהו הוא אתר קדמאה דאתחברא בארעא קדישא, ובגין כך יתגלי תמן קדמאה לכל אתר.

ויוקיד כמה מגדלין וכמה היכלין, וכמה מגדלין יפלון, וכמה פרדשכי ורברבי יפלון בההוא יומא

ויתער חד קלא ברעם וזיקין, ואתחלחלא ארעא מההוא קלא, וכמה חילין ומשיריין ימותון מניה, וההוא יומא (משש) יתער בקרתא דרומי רבתא חד שלהובא דאשא בההוא קלא דיתער בכל עלמא ויוקיד כמה מגדלין וכמה היכלין, וכמה מגדלין יפלון, וכמה פרדשכי ורברבי יפלון בההוא יומא, וכולהו יתכנשוון עלה לביש, וכל בני עלמא לא יכלין [ס"א יחשבון] לאשתזבא.

מההוא יומא עד תריסר ירחין יתיעטון כל מלכיא ויגזרון כמה גזרות וכמה שמדות על ישראל, ויצליחון ביה כמה דאתמר, זכאה איהו מאן דיערע תמן, וזכאה איהו מאן דלא יערע תמן, וכל עלמא יהא בערבוביא סגיא.

לסוף תריסר ירחי יקום שבט מישראל דא מלכא משיחא דיתער גו גנתא דעדן, וכל אינון צדיקיא יעטרון ליה תמן ויחגרין ליה מאני זינא ברתון רשימן דמאני דשמא קדישא.

(זוהר הקדוש דף ח' סוף עמוד א')

אבל סמוך ליומי משיחא ישלוט האי חלונא בהאי כוכבא על עלמא, ועל דא ישלטון חיון ומרעין בישין על עלמא, ויתחדתון זינין בישין דא בתר דא, וישראל יהון בעקו, וכד יתדחקון גו חשוכא דגלותא, כדי ינהר לון קודשא בריך הוא נהירו דיממא, ויקבלון מלכותא קדישי עלינון, ויתבטל מלכותא מידא דעממין עובדי כוכבים, וישלטון עליהו ישראל, ויתקיים (ישעיה ל'): "והיה אור הלבנה..."

(זוהר הקדוש פרשת תרומה דף קע"ב ע"ב)

וכדי יתגלי מלכא משיחא בכל עלמא וליה אתיהיב מלכותא, ובני עלמא בשעתא דיתגלי יהון משתכחין בעקתא בתר עקתא ושנאיהון דישראל יתגברון, כדין יתער רוחא דמשיחא עליהו וישיצי לאדום חיבא, וכל ארעא דשעיר יוקיד בנורא, כדין כתיב: "וישראל עושה חיל", עד כאן לשונו.

(זוהר הקדוש סוף פרשת בלק דף ר"ב ע"ב)

דור שבן דוד בא ויראי חטא ימאסו, וחכמת סופרים תסרח, ותהא האמת נעדרת

אמר רעיא מהימנא: בההוא זמנא אלין מארי מתניתין מארי חכמתא עלאה מארי קבלה מארי רזי תורה שעתא דחיקת לון, והאי איהו דאמר: "כאיל תערוג על אפיקי מים", דאנון אפוקי מים דאוריתא לגבי שכינתא, ולית תורה אלא עמודא דאמצעיתא, דיהון אלין אפיקי מים בצערא ביגונא בעניותא, ואלין אנון חבלים צירין דיולדה דאיהו שכינתא דאתמר בה (משלי כ"א): "ותגל יולדתך", ובאנון חבלים תהא בצערא דלהון, ובאינון חבלים תהא בצערא דלהון, ובאנון חבלים דצוחת בהון, אתערא שבעין סנהדרין דלעילא עד דיתער קול דיליה עד ה', ומיד (תהילים כ"ט): "קול ה' יחולל אילות" דאנון מאיר מתניתין (תהילים מ"ה): "בתולות אחריה" כולהון יהון לון חיל כולדה ממש בדחקין דדחקה לון שעתא בכמה נשיכין דיצר הרע דחויא דנשיך לה בכמה דחקין.

בההוא זמנא אתפתחת לאולדא משיחא בגין חבלים ודוחקים צדיקין ומארי מדות ומארי רזין דאוריתא, מארי בושת וענוה, מארי יראה ואהבה, מארי חסד, אנשי חיל יראי אלוקים אנשי אמת שונאי בצע דדחקה לון שעתא, והאי הוא דאוקמוה מארי מתניתין, דור שבן דוד בא, אנשי חיל יסובבו מעיר לעיר ולא יחוננו, ויראי חטא

ימאסו, ותכמת סופרים תסרת, ותהא האמת נעדרת, והגפן תתן פריה, והיין בייקר.

(בוהר הקדוש פרשת אחרי ב'רעיא מהימנא" דף ס"ז ע"ב)

בהווא שעתא יתער על עמא קדישא עאקין אלין על אלין בדחיקו סגי, ואנון צוחין צוחה בתר צוחה, דמעין בתר דמעין, ויתערון לה, איהי [הכוונה לשכינה הקדושה] אשמעת קלא על בנהא, וקודשא בריך הוא קארי ואמר דא היא אילתי חברתי יונתי שלמתי... כדין כל עלמא בערבוביא עמין בעמין, אומין באומין, ומאן דלא אתחזי למלכא ייתון ליה למשלט, וייתון עמין נוכראין ולישנין אוחרנין דלא ישתמודעין דינא ולא נמוסי מלכותא, וכמה קרבין יחשבון למעבד ובגו שפה רפיא ומלל רכיך יעביד כרעותיה וישלוט, ויחשיב כמה מחשבין לאבאשא, ועל עמא יחידאה יעבד נמוסין בישין, כדין יהא עאקו על עאקו על ההוא עמא יחידאה, ביה זמנא יתתקף קודשא בריך הוא ויפיס לאילתיה בכמה פיוסין ויתקיף בה, ויוקים לה מעפרא איהו ולא אחרא, ותרי מתיבתי ישתארון בהדא, עד כאן לשונו.

(זוהר חדש פרשת בלק בד"ה אראנו ולא עתה)

יתערבו מלכות במלכות במלחמות קשות עליונות ותחתונות זו בזו

כי אז יתערבו מלכות במלכות במלחמות קשות עליונות ותחתונות זו בזו, זה נופל וזה קם, וזה נופל וזה לא קם... ומלכויות יתגרו זו בזו ונופלות, ואז יתחיל להאיר כוכב יעקב למלוך ולמשול בכל צדדיו גוי ואלוקיו, דכתיב: "דרך כוכב מיעקב..." וקודם זה ימים ידועים גאולה לגופים ואסיפה לכוחות הטומאה, ומתים חטאים, ורשעים אינם, כי תמו כולם לבית נרתיקם, ומלכויות מתגרות זו בזו במלחמות רבות מעלה ומטה ואובדות ומתבטלות, כי סוגרו דלתיים בשוק.

(ספר "התמונה" המיוחס לרבי נחוניא בן הקנה ורבי ישמעאל כהן גדול תמונה ג' אות ט')

השכינה תדין את ביתה ותביאם על מסורת הברית, כדי לזככם אל הגאולה

בסוף גלותנו זה קרוב לזמן גאולתינו, יתחזקו הצרות לישראל תכלית החזק ויצר

להם, ויאמרו להרים כסונו ולגבעות נפלו עלינו, מפני הצרות הגדולות אשר יסובבם מכל עבר ומכל פינה, ויתרבה הצער, עד אשר לא יפנו אבות אל בנים, ו"כל מי שימצא עצמו לו לשלל 'גבור נוצח' יקרא", והטעם שהשכינה תדין את ביתה ותביאם על מסורת הברית, כדי לזככם אל הגאולה ואל הטוב המובטח לנו על ידי נביאינו.

הטוב ההוא, שעורו לא יכילהו שכל ורעיון, שלא תזכר גאולת מצרים והניסים ההם לפני גאולת ישראל וניסים ונפלאות, כאמרו: "ולא יאמרו עוד חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה..." ויהיו הניסים וגלוי השכינה לישראל בפלא, ויאמרו כולם אשר יזכו אליה: "הנה אלוקינו זה קוינו לו" - ממש מורה באצבע על גלוי שכינה, ולזה מי ומי הזוכים לזה, לכך באותם הימים ירבו הצרות לצרף את ישראל כפי הדין, וכל אחד ואחד כפי חובו יצטער, וכל מי שיקשה ערפו ולא ישוב - יאבד, ומי שיתן צוארו בעול התשובה וקבלת הצרות בסבר פנים יפות ויתן שכמו לסבול - יצטרף ויזכה.

והענין הוא שהגיע עת הקליפות להבטל מן העולם, וכל עוד שיש בישראל רשעים אחוזים בהם, האיך אפשר שיתבטלו החיצונים ורשעים עדין ברשעתם, והקדוש ברוך הוא בעל הדין והמשפט ביושר ובאמונה ואין עוול, ולכך יצטרפו צרוף אחר צרוף, עד שיהיו כסף נקי וטהור. הנהגה זאת תהיה בתכלית קשי הדין, והקליפה גובה כל חלק חובם מכל מקום, ובימים ההם ובעת ההוא יתכתנו גוי בגוי חרב איש ברעהו, וישראל יהיו ביניהם בצער גדול, וכל אחד ואחד ירצה לבזוז את הרחלה הזאת ולאכול את בשרה, והקדוש ברוך הוא ירחם על עם ה' בזכות ג' אבות הקדושים, ויצטרפו ויתלבנו מתוך הצרות, ומתוך הדין הזה יפיל הקדוש ברוך הוא זרע עמלק ויכלהו מן העולם וימחהו מתחת השמים.

(ספר הקדוש "אלימה" עין כל תמר ה' פרק כ"ד)

הַרְשֵׁבִי קוֹבֵעַ:
בְּסֵפֶר הַזוֹהַר יֵצְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵהַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
מִחֲפָשִׁים מְפִיצִים לְמַלְיוֹנֵי דְפִי הַזוֹהַר בְּכָל הָעוֹלָם
מִחֲפָשִׁים תוֹרָמִים לְהַדְפִּים מִלְיוֹנֵי דְפִי הַזוֹהַר
לְחַלְקֵם לִ15 מְלִיוֹן יְהוּדִים בְּחָנָם.
הָאֵם יֵשׁ מִחֲשָׁב שִׁיזְכֵּל לְחַשְׁבָּן אֶת הַזְּכוּת הַגְּדוֹלָה שִׁיְכוּלִים
לְזַכּוֹת בְּכֶסֶף קָטָן?

עוד אנו קוראים בזה לכל איש ישראל שיקבל עליו, לקרא לפחות דף אחד של הזוהר הקדוש בכל יום, כל אחד כפי הכנתו, שאפילו הגירסה לבד מסוגלת הרבה לטהרת הנפש, וקירוב הגאולה כידוע. (ויודפס בחוכרות מיוחדות, באוחיות מאירות עינים, ומלווה בפירוש קל וקצר, ומחולק לפי השיעור של כל יום ויום). ובזכות הלימוד והקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מהגלות הרע והמר הזה, בחסד וברחמים רבים. כמאמר התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי, בגין חיבורא דא יפקין ישראל מגלותא.

וגם זאת נבקש להרבות בקריאת הקטורת בכונה ובשמחה בכל הזדמנות (בנוסף על מה שאומרים בסדר התפלה) במקומות הקדושים ובקברי צדיקים. ומפורש בזהר הקדוש גדול מעלת אמירת הקטורת, שהיא מבטלח הגזרות הרעות, וממתקת הדינים, ומהפכת מדת הדין למדת הרחמים. ואלו הן סגולות ידועות ומנוסות.

ושומע חפלות ישמע תפילתו, ויקבל שועתו, וחבא לפניו נאקתו, ויחיש לגאלינו גאולת עולם בשובה ונתת

בכ"א.

המצפים לישועת ה' ברחמים.

 הרב עובדיה יוסף מנכ"ל באור ישראל מוסד הודו הראשון ראש ספרייה החרדית, מנהיג דודו נשיא מועצת חכמי התורה	 ציון בארון חבר כ"ח הדין הגדול לערעורים בעה"ק ירושלים ת"ו	 בנינו שמואלי ראש ישיבת המקובלים נהר שלום בעה"ק ירושלים ת"ו	 אלחנן היילפרין אב"ד ראדאמישלא לונדון ונשיא התאחדות קהילות החרדים
 אברהם חי דוד חיים שטרן בני ברק	 מאיר באוהו ראש ישיבת "בטא רחמים"	 משה צדקה ראש ישיבת פורת יוסף בעה"ק ירושלים ת"ו	 שלום יתודה גראס אבד"ק האלמן
 דוד אבוהצירא ציוה לפרסם משמו	 יצחק מאיר מורגנשטרן ר"י תורת חכמים י"ם	 ראובן אלבז ר"י אור החיים ירושלים	 יחיאל אבוהצירא רמלה
 אדם יואב שוויצער אב"ד דקהילות דרכי נועם אשדוד	 אריה ברדה מחברם של מאות ספרים	 שלום ארוש ר"י חסד של חסד ת"ב רב דקהילות החסידים קרית ספר	 ניסן משה גראס מח"ס אילנא ד'ו

**וְכָל מִי דְאֶשְׁתַּדַּל לְקָרָא אֶת הַזוהַר הַקְּדוּשׁ אֶפִּילוּ
בְּקִרְיָאָה לְבַד וּבְגִמְגוּם, הֵרִי הוּא כְּהוֹגָה וּמְפָרֵשׁ אֶת
הַנֶּשֶׁם, שְׂיֵישׁ כּוּחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים אֶפִּילוּ בְּלֵא יְדִיעָה,
וַיִּגַּן עָלָיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא [הַגְּהוֹת הַרְמָ"ז-
ר"מ זְכוּתָא קַע"ח:].**

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות

